

ДОГОРЯЄ ВОГОНЬ...

Е. Н. Пушков

Ю. М.

Не поспішаючи, сердечно

1. До_го_ря_є во_гонь... І жит_тя на_ше гас_не.
2. До_го_ря_є во_гонь... А ко_мусь за_хо_ті_лось
3. До_го_ря_є во_гонь... Хтось в на_ді_ї бла_га_є:
4. До_го_ря_є во_гонь не_ми_ну_че і швид_ко.

Всім при_зна_че_но вмер_ти на гріш_ній зем_лі.
 мар_но ро_ки про_жити вер_нути на_зад,
 "О, Спа_си_те_лю, ру_ки Сво_ї про_стяг_ни.
 Це, на_пев_но, то_му, що він грів і сві_тив.

Пі_де хтось в не_бе_са, у о_се_лі пре_крас_ні,
 при_свя_ти_ти Хрис_ту сво_ю ю_ність і зрі_лість,
 Всі про_ви_ни на_вік Ти з лю_бов'ю про_ща_єш,
 Гас_нуть іс_кри_яс_ні і у_сім лю_дям свід_чать,

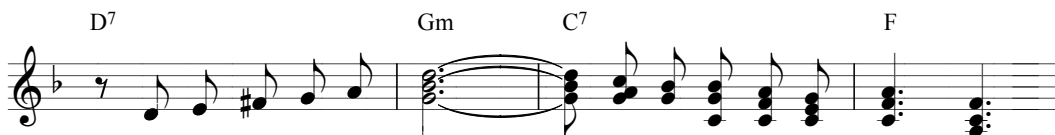
хтось стог_на_ти_ме віч_но в пе_кель_ній пі_тьмі.
 без по_ми_лок про_йти весь при_зна_че_ний шлях.
 хоч Те_бе роз_пи_нав я, та гріх мій про_сти".
 що у_се швид_ко_плин_не в зем_но_му жит_ті.

Дру_же, знай, що жит_тя не_по_міт_но зга_са_є,

не від_кинь же Спа_си_те_ля ни_ні сво_го.

Ти по_кай_ся й пря_луй до не_бес_но_го кра_ю,

Dm Gm Dm/A A⁷ Dm

і не бу_деш бо_ я_ тись, що гас_ не во_ гонь.